

IN MEMORIAM MAG. PAVEL ZUPANČIČ

(1937-2016)

V zadnjih dneh septembra nas je pretresla vest, da smo izgubili strokovnega kolega, dolgoletnega člana društva, prijatelja.

Naše poti so se prepletale od samih začetkov društvenega delovanja in stkale trdne vezi. Strokovno delo, športne in družabne aktivnosti so napolnile globoko morje skupnih spominov. Naključje ali usoda nas je tudi v zadnjih trenutkih njegovega življenja privedla v iste, njemu tako ljube obmorske kraje. Vračajoč se z uspešnega pohoda po še enem delčku »transverzale po vrhovih jadranskih otokov«, ki smo jo skupaj s Pavlom zasnovali pred več kot desetimi leti, smo se udeleženci, kot že večkrat, sprehodili po starem mestnem jedru Zadra. Takrat se nismo zavedali, Pavel, da smo si tako blizu, pa tudi že tako daleč!

Pavel se je rodil 12. septembra 1937 v Trziču, a nato že osnovno šolo obiskoval za Bežigradom v Ljubljani, ki je postala njegovo domače mesto. Tudi gimnazijo je končal v bližnji bežigrajski sosesčini in se nato vpisal na geodetski oddelek Tehniške fakultete v Ljubljani. Po diplomi leta 1963 se je zaposlil na Zavodu za izmero in kataster zemljišč v Ljubljani in s tem začel plodno strokovno pot.

Hitro je začutil svoja pedagoška nagnjenja in sposobnosti ter se zato leta 1965 zaposlil na Srednji gradbeni šoli v Ljubljani. Tam je leta 1973 tudi prevzel dolžnosti predstojnika geodetskega odseka. Potem ko je že od leta 1974 predaval tudi na geodetskem oddelku tedanje Fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani različne geodetske predmete, je leta 1977 dokončal podiplomski študij in pridobil naziv magister fotogrametrije ter bil leta 1983 imenovan v naziv docent. Po njegovem energičnem, včasih tudi provokativnem nastopu, občutku za humor, predvsem pa po velikem osebnem praktičnem

znanju in izkušnjah, ki jih je preliv v svoja izvajanja, izdane učbenike in druga pisna gradiva, se ga spominjajo številne generacije dijakov in študentov.

Leta 1990 je nato prevzel odgovorno mesto načelnika mestne geodetske uprave v Ljubljani in zatem, po izvedenih postopkih centralizacije državne geodetske službe, leta 1995 postal vodja območne geodetske uprave Ljubljana ter že leta 1996 pomočnik direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije. Po upokojitvi leta 1998 je nadaljeval strokovno delo kot sodni izvedenec geodetske stroke za zemljiški kataster in inženirsko geodezijo.

Pavel je predvsem ostal geodet tudi v prostem času, ko se je sicer posvečal vrsti dejavnosti. Strokovno dejavnost je vedno prepletal s športom, kjer je z žilavo zagnanostjo in tekmovalnim duhom uspeval v vrsti panog in vedno tudi dosegal dobre rezultate.

Kot predsednik je več mandatov vodil Ljubljansko geodetsko društvo, ki mu je bil zvest vse od vstopa v geodetsko stroko. Prvič je predsedovanje prevzel leta 1971, ko so društvene aktivnosti že skoraj zamrle, potem pa še dvakrat, leta 1979 in leta 1994. Bil je tudi predsednik Zveze geodetov Slovenije, več mandatov član njenega izvršnega odbora in tudi član Zveze GIG Jugoslavije. Imel je sposobnost, da je ob sebi zbral in s svojim zgledom motiviral sodelavce ter v težkih trenutkih pokazal pravo smer za skupno doseganje cilja.

Društveni kolegi smo se imeli priložnost srečevati s Pavlom pri skoraj vseh aktivnostih društva v večdesetletnem obdobju. Težko bi našli področje, na katerem ni pustil svojega pečata, in člana, ki ga ne bi poznal. Sprehod po spletnih straneh Ljubljanskega geodetskega društva ob pregledu slikovnega arhiva sproži plaz lepih spominov. Pa vendar ga zadnja leta najbolj povezujemo z druženjem pri obeležju izhodišču krimskega koordinatnega sistema, ob točki prvega reda številka 172 na Krimu. Kot predsednik društva je prevzel pobudo in jo s slovesnim odkritjem 26. oktobra 1994 odmevno realiziral s postavitvijo navedenega obeležja. To je z leti postalo osrednja točka druženja ne le ljubljanskih, temveč vseh slovenskih geodetov, Pavel pa v očeh članov »oče« tega krimskega druženja.

Minljivost je neločljiv sestavni del našega bitja, čeprav se z njo najtežje sprijaznimo. Za nami ostajajo sledi, ki pa so skladno z našim življenjem plitkejšje ali globlje, se hitreje zabrišejo ali pa ostanejo vidne in pričajo o našem življenju še dolgo po našem odhodu. Pavel je s svojo izjemno energijo in aktivnostjo pustil globoke sledi povsod, kjer se je gibal. Tako tudi v našem društvu.

Pavel, na Krimu boš vedno z nami!